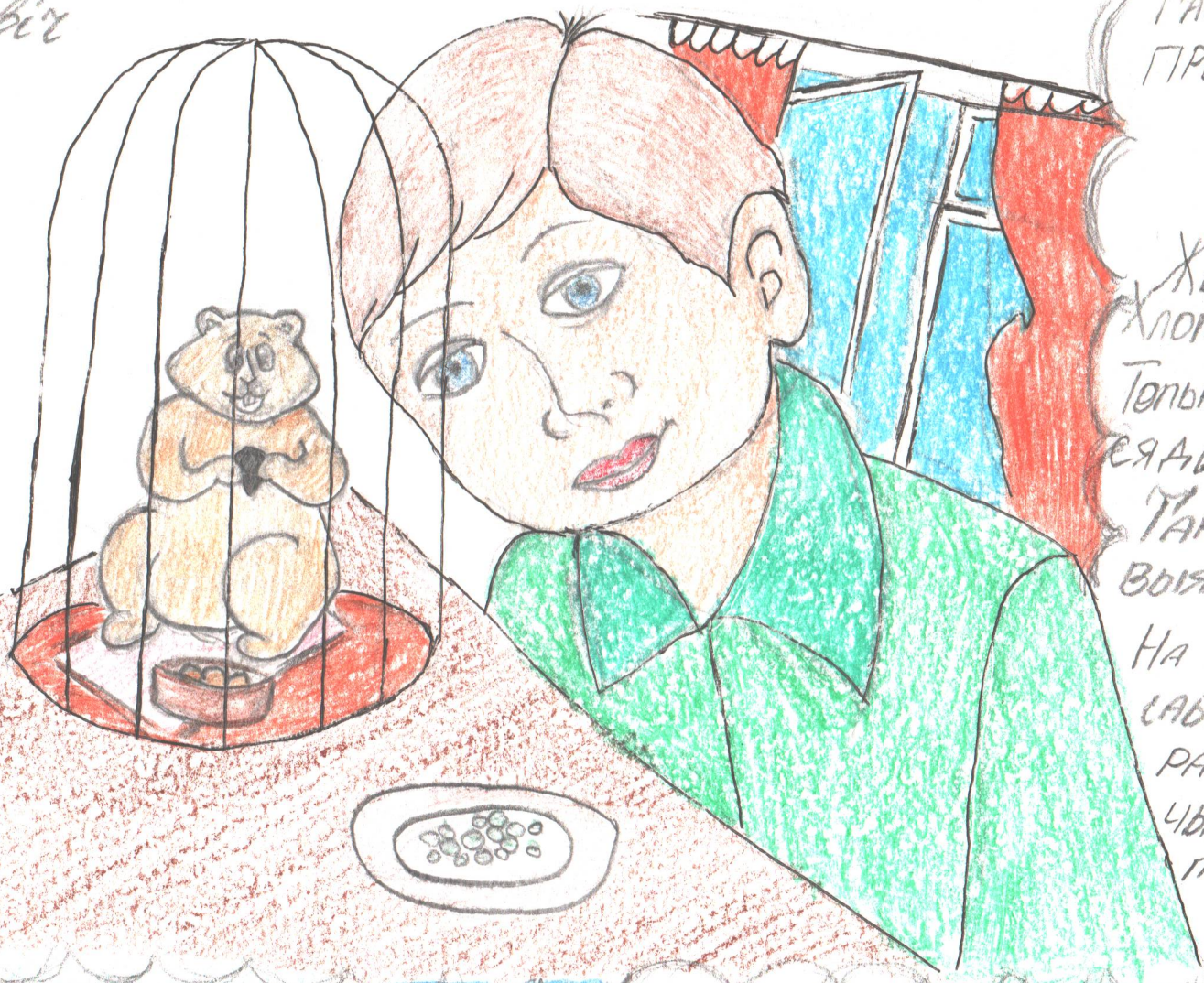

1 Сацкевіч
Раман
10 кл.

ГАННА СКАРЖЫНСКАЯ-САВІЦКА
ПРЫГОДАЫ ХАМЯЧКА
ТОШКІ

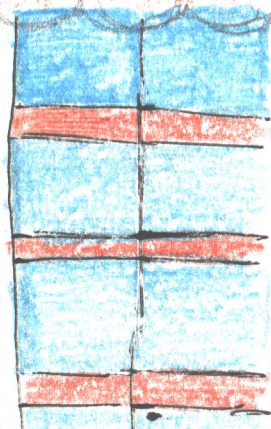

ХЫЎ у Паўліка хамячок.
Хлопчык яго вельмі любіў.
Толькі вось не любіў Тошка
сядзецц у клетцы.

Так пачаліся яго ціка-
выя прыгоды.

На волі Тошка знайшоў
сабе новых сяброў і
разам з імі запрашае
чытачоў у незвычайнае
падарожжа.

2

Аднойчы
хамячку
Павіанцавала -
Паўлік забыўся
зачыніць клетку.
Хамячок атрынуўся
на волі. Ён

3

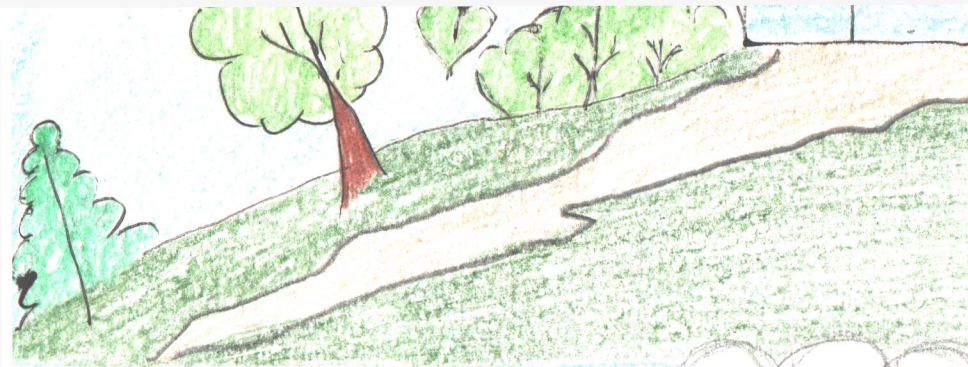
НЕНЬЯ АЗВЕРЫ.
"ВОСЬ Г'ЯІА
РАЗ ДОПЕ!"
І СКОКНУЇ ЗА
ПАРОТ.

П'ЯХЬЦЬ ТОШКА НА ЗЯМЛІ І АДУМАЕ
"З ЯКОГА Ж БАЛКОНА Я ЗВАЛІЇСЯ?"
НЕЙКІЯ МАЛЕНЬКІЯ КАЗЯЇКІ СНОЇ ДАЛІ
ТУДЫ-СЮДЫ.
-Ты хто? - спытаў ён.
-Я - конік!
ТОШКА РАСКАЗАЇ ЯМУ, ЯК ЗВАЛІЇСЯ З БАЛКОНА

4
- ШКАДА, ЦІТО Я ЗГУБІЇСЯ.
ПАЎЛІК МАЕНЕ ТАК СМАЧНА
КАРМІЇ... АЛЕ ЗА ТОЕ Я НА
ВОЛІ.
ЁН ПАЙШОЇ ДА КОНІКА, І
ЯНЫ ПАСНЕ ДАЛІ СВЕЖАЙ
ТРАВОЙ І СРЭБРАННАЙ РАСОЙ.

6
ДОЇГА БЕГ ХАМЯЧОК І
НЕ ЗАЎВАХЬЇ, ЯК АПЫНУЇ-
СЯ Ё ПЕСЕ. МІЖ ДРЭЇ ТОШ-
КА ЗАЎВАХЬЇ ВЯЛІКУЮ ГАРУ.
-Як ваче завуць? - спытаў
ХАМЯЧОК У АВАІХ, ЯКІЯ ЦЯГНУ-
ЛІ КАП'Я ЯГО КАВАЛАЧАК
БЯРОЗАВАЙ КАРЫ.
-Мы мурашы, вельмі друж-
ноія і жывём усе разам.

ТОШКА БЕГ ПА П'ЯСНОЙ СІДЖЫНЦЫ. РАПТАМ ХАМЯЧОК СПЫНІЇСЯ - ЁН УБАЧЫЇ НЕЗНАЁМАГА ЗВЯРКА.
-Як цябе завуць?! - крыкнуў ТОШКА.
-Вавёрка АВАХКА, - АКАЗАЇ ЗВЯРОК ТОНЕНЬКІМ ГАЛАСКОМ.
-ЗАХОДЗІ ДА МЕНЕ ЧАСТА!

7

— Якія пачастункі! — азівіўся хамячок. — Я радно такой смакаты не еў. Мы з конікал травой карміліся. Яна адчыніла кладочку

8

Тышка убачыў нанізанья на тонкую сцяблінку суцанья грыбы, горкі арэху, семак, гароху, розных карэнчыкаў. Я завядуцьце на гарохавае поле. Я буау капінікалі наведаваць цябе.

9

Ён вырашыў пабетаць па палях і знайцеці яшчэ сяброў. Раптам ён заўважыў вялікую птушку. — Ай-я-я-я-яй! — вырвалася ў Тышкі, ён пачаў уцякаць.

Тышка застаўся Азій. Раптам хамячок заўважыў прыгорак, а ў ім дзірачку. Затым з дзіркі выскочыў незнаёмы зварок. Праз хвілінку зваркі, нібы мячык, каталіся па траве. — Ты хто? — спытаў незнаёмец Тышку. — Мне завуць хамячок Тышка. — А мне завуць суслік Грызлік. — Бузем сябраваць.

10

11

ЦЕЧАКАНА ЁЇ АПЫНУЎСЯ У ЦЕМРЫ.
-Ты куды? - нечакана пачуў Тёшка рыпучы голас і слыніўся.
- Дамоу.
- А чаму па чужых норах без дазволу лазіш, Паць не даеш?
- Як цябе завуць?
- Хамячок Тёшка.
- А мяне сурок Сатунок.
Затым звяркі вышлі з норкі і Тёшка павёў Сатуніка на гарохавое поле.
- Глядзі, рыхая зноў на паляванне выйшла,
- паказаў сурок.
- Раўнемся! - крыкнуў хамячок. - Бяжым у спа-
нечнікавы лес.

- Вось тут я і жыву, - сказаў хамячок калі яны з Сатунком зайшлі у норку.
- Ты што тут робіш на маім полі?
- У нары майго сябра? - закрычаў Грызлік.
- Так.
Сурок раскажаў хамячку даўнюю гісторыю. Аказалася, што калісьці Сатунок і Грызлік знайшлі разам плянічны капасок і не змаглі яго падзяліць.
- Вы мне абавязна дарагія я хочу каб вы памірыліся.
З таго часу Грызлік і Сатунок ніколі не сварыліся.
Сапраўдная Дружба дорыць столька добрага і прыемнага, што ёю трэба даражыць.